

[กวี กานท์]

ชมัฎกร แสงกระจ่าง

นายกสมาคมนักเขียนแห่งประเทศไทย

อภัยศอภัยาคัย

อภัยศเกินกว่าจะออกปาก
อภัยาคัยเกินกว่าเข้าใจได้
อภัยประมาณอภัยประเมินเกินหัวใจ
อภัยมีดแล้วดับไปในกลางทาง
เป็นความฝันแน่แล้วแนวแน่หนัก
เสียงปิ่นแปลบปะทะหนักดังเปรี้ยงปร้าง
นี่นรกขุมใดใครฝันค่าง
นี่ฝันร้างฝันร้ายของใครกัน
เจ็บตรงที่หัวใจไม่มีเลือด
เจ็บตรงหน้าซัดเผือดไม่เหลือขวัญ
เจ็บตรงตาแห่งผากวันต่อวัน
เจ็บในสำนึกอันไม่มีไทย
จะขอให้เป็นฝันก็ไม่เป็น
จะขอให้ไม่เห็นก็ไม่ได
จะขอให้ไม่รู้ก็อยู่แแกใจ
จะขอใครใครใครก็ไม่ฟัง
คุณทั้งมวล คุณทั้งหมด คุณทั้งหลาย
บ้านเมืองจะวอดวาย หยุตคลุ่มคั้ง
พินาศแล้วหายนะแล้ว พัง พัง พัง
เพราะ บัง บัง บัง บัง ไม่ฟังกัน
เขาก็ตาย เราก็ตาย ฉันทก็ตาย
เราจับหายพร้อมกันทั้งหมดนั้น
เขาตายปิ่น เราตายใจ ฉันทตายทุกวัน
ตายเพราะเห็นคนฆ่ากันอยู่ตำตา

ชมัฎกร แสงกระจ่าง

นายกสมาคมนักเขียนแห่งประเทศไทย

16 พฤษภาคม 2553